

Disney
VÍLY

Zvonilka
PIRÁTI

Vílí dobrodružství!

Original title: *Tinker Bell and the Pirate Fairy*
© 2015 Disney Enterprises, Inc.
All rights reserved

EGMONT
Publishing

Vydalo nakladatelství EGMONT ČR, s.r.o., Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10,
v Praze roku MMXV jako svou 4604. publikaci
Odpovědná redaktorka Zuzana Bělohávková
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba Martin Mráz
Tisk EUROPRINT a.s.
TS 14. První vydání
ISBN 978-80-252-3487-7
www.egmont.cz

Ve Hvězdné rokline nastal další pracovní den a všichni, i horlivá víla Zarina, spěchali za svými povinnostmi. Zatímco ostatní víly letěly, Zarina kráčela pěšky. Zdálo se jim to zvláštní, protože patřila k těm nejušlechtlejším a kouzelný prach přece umožňoval létat všem vilám.

Zarina se kvůli tomu opozdila. Postavila se na svoje místo k pásu, na kterém víly balily zlatý prach. Tenhle zvláštní kouzelný prach ji lákal, a tak si s ním trochu posypala vlasy, aby zjistila, co to udělá. Vtom se však objevil hlavní strážce Vílák Mílák a oznámil jí, že potřebuje, aby mu pomohla ve skladě s modrým prachem.

Cestou ho Zarina zahrnula spoustou otázek. Především ji zajímalo, jestli by kouzelný prach mohl mít i jinou barvu.

„Jsi nejzvědavější víla, jakou znám,“ řekl Vílák Mílák. „Zapamatuj si jednou provždy, že víly si s kouzelným prachem nesmějí jen tak hrát!“

Potom nabrali trochu modrého prachu do malé lahvičky a odletěli ke Stromu obrození, kde strážce nasypal celou dávku do zvláštní nádoby. V tu chvíli se zlatý prach ze stromu rozzářil.

„Z malého pramínku je hotová fontána!“ zvolal slavnostně Vílák Mílák.

Zarina se vrátila do svého domku a přidělenou denní dávku zlatého prachu vysypala do malé misky. Proto nelétala, ale chodila – svůj prach používala na pokusy. Do této chvíle byly ale všechny neúspěšné.

Vtom jí z vlasů spadlo malé zrnko modrého prachu a Zarina dostala nápad. Zrnko rozdrobila, přidala k němu trochu směsi z předcházejícího pokusu a najednou prach změnil barvu na oranžovou.

Rychle běžela za Zvonilkou, aby se jí svěřila s tím, co právě odhalila. „Podívej se, Zvonilko!“ zvolala. „S oranžovým prachem můžu ohýbat paprsky měsíčního světla! A to je jen začátek!“

Potom začala míchat prach v jiném poměru a podařilo se jí získat fialový, ze kterého vykouzila silný vzdušný vír.

Zvonilku to všechno spíš vyděsilo, než uchvátilo.
„Myslím, že bys s tím měla přestat!“ řekla přísným hlasem.
Překvapená Zarina omylem vysypala nejnovější růžový prach do květináče. V tom okamžiku začaly z květináče vyrůstat ohromné liány, které si prorazily cestu skrze zdi domku a začaly se rozpínat po celé Hvězdné roklince. Ničily přitom všechno, co jim stálo v cestě, a nevynechaly ani sklad s kouzelným prachem!

Naštěstí se nikomu nic nestalo. Když ale Vílák Mílák spatřil růžová zrnka, hned se dovtípil, kdo za nimi stojí. Zarině ihned zakázal práci u balení kouzelného prachu.

Zarina byla moc smutná! Tolik chtěla využít svůj talent na kouzelný prach! Se slzami v očích se odebrala do svého domku a sbalila si všechny věci. Naposledy se zadívala na Hvězdnou roklinku a bez rozloučení odletěla.

Uplynulo několik měsíců a nadešel čas Slavnosti čtyř ročních období, na které všechny víly představují své umění.

Když diváci v amfiteátru s úžasem sledovali vystoupení zimních víl, zpoza mraku se nenápadně vynořila Zarina. Vypustila z dlaně hrst růžového prachu a všude začaly vyrůstat obrovské listy vlčího máku.

Zvonilka si všimla temné postavy.

„Počkejte, není to... Zarina?“ zeptala se. Rozetě bylo hned jasné, že makový pyl všechny uspí.

„Musíme se rychle někam schovat!“ varovala naléhavě.

Víly se zamkly do hudební skříňky, ale zapomněly, že se dá otevřít jenom zvenku. Naštěstí se Cink opozdil. Když dorazil na místo, spatřil jen spící obecnost a odněkud slyšel tlumený křik. Otevřel hudební skříňku a osvobodil Zvonilku a její kamarádky.

Víly přemýšlely, proč se Zarina vrátila.

„Viděl jsem, jak letí směrem ke skladu s vílím prachem!“ vzpomněl si Cink.

Všichni se rozletěli rovnou tam, ale Zarinu už nenašli. S ní zmizel i modrý prach.

„Musíme ho najít a přinést zpátky,“ rozhodla Zvonilka. „Cinku, postarej se o spící diváky. My hned vyrazíme na cestu!“

